

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 219/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Ул. краља ... број ..., чији је пуномоћник Миодраг Рибарић, адвокат у ... против туженог FULL PROTECT доо Београд, Ул. Немањина бр. 4, ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 08. априла 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Тужилац је дана 12.04.2016. године Основном суду у Крагујевцу поднео тужбу ради исплате дуга по основу неисплаћених увећања зарада за сменски рад у износу од 26% од основне зараде за период од фебруара 2013. године до 21. јула 2014. године, неисплаћено увећање за прековремени рад у износу од 26% од основне зараде за период од фебруара 2013. године до 23. јуна 2015. године, као и разлику између исплаћеног увећања зараде за рад у нерадне дане у износу од 18% и неисплаћеног увећања зараде за рад у нерадне дане у износу од 92% појединачно по месецима и накнаду за неискоришћени годишњи одмор за 2015. годину, у укупном износу од 161.552,00 динара, све са припадајућом законском затезном каматом.

Решењем Основног суда у Крагујевцу П1 361/2018 од 07.03.2019. године, које је потврђено решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 99/19 од 07.11.2019. године, суд се огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз допис П 6705/20 од 31.03.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности, на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008 ...

87/2018 и 88/2018-одлука УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...и 18/2020), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Према стању у списима, решењем Привредног суда у Београду Р 31/16 од 25.11.2016. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником FULL PROTECT доо Београд, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године и обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим. Овим планом обухваћена су потраживања зарада запослених до 29.02.2016. године. Тужилац је поднео тужбу против туженог ради исплате дуга из радног односа за период од 2013. до 2015. године.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд, а према ставу 3 истог члана основни суд у првом степену, између осталог, суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1 тачка 4. истог члана одређено да привредни суд у првом степену суди између осталог, у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Закон о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09 ... 83/14), прописује услове и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Према члану 1, стечај у смислу овог закона се спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица, а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације. Према одредби члана 160. став 3. Закона о стечају, ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак. Према одредби члана 73. став 4., правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Према изнетом, нема законских претпоставки за заснивање надлежности привредног суда, јер нема последица отварања стечајног поступка, па ни поступка поводом стечаја.

Следи да је за суђење у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крагујевцу у смислу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци ове одлуке.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић